

A FURT SE SEZNAMUJU...

ÁĚtvrtek, 29 listopad 2018

MALÁ• PIVO ZA 160,- KÁĚ .... UÁ½ NIKDY!!! - Teda, abych byl pÁ™esnej, v tÁ½ cenÁ 160,- KÁ• byl i nÁjprstek kafe s nÁjprstky z kohoutku, co si poruÁ•ila babka. Bylo to zase prvnÁ- rande s dalÁjÁ- bÁjbou ze seznamky, po asi tÁ™ech vzÁjemnejch emajlech. Psala v inzerÁjtu, Á¾e nechce trÁjvit VÁjnoce i dalÁjÁ- mÁsÁ-ce, roky, sama, coÁ¾ mi pÁ™iÁjlo sympatická½, a f sice z dÁjky, ale tÁ¾ snad uÁjla.

VÁ½bÁr mÁ-sta setkÁjnÁ- jsem gentlemansky nechal na nÁ-, musim teÁ• dodat, Á¾e nejen gentlemansky, ale i neprozÁ-ravÁ. Vybrala renomovanou kavÁjrnou v centru Prahy. Nevim, proÁ• zrovna tu, nejspÁ-Áj to byla jedinÁj, o kterÁ½ vÁdÁla. TuÁjil jsem zhruba, co to bude obnÁjÁjet, ale uÁ¾ jsem to nechtÁl nÁjak korigovat.

TakÁ¾e pak setkÁjnÁ- venku; hned mÁ ovÁjem zarazilo, kdyÁ¾ mÁ do dveÁ™Á- kavÁjrnny hbitÁ pÁ™edeÁjla a nacpala se tam pÁ™ede mnou. No ale budiÁ¾, zÁ™ejmÁ nezkuÁjenÁj. Naopak zkuÁjenÁ mÁ pak pÁ™edeÁjla i v pÁ™ivolÁjnÁ- obsluhy. Pak nimirÁjnÁ- se v nÁjpojovym lÁ-stku kvÁli blbÁ½mu nÁjprstku kafe, jako by na tom nÁjak zÁjeÁ¾elo. Nemyslel jsem, Á¾e tam jdeme kvÁli jejÁ-mu kafi. JÁj jsem zÁstal u jednoho malÁ½ho piva. Pivo bylo nedobrÁ½, jakoby vzÁtralÁ½, sklenice na okraji sladkáj, zÁ™ejmÁ od pÁ™edeÁjÁ½ limonÁjdy.

BÁjba uÁ¾ tÁ¾ zVÁtralejÁ-Á-, no ale jakÁ¾takÁ¾ jeÁjtÁ drÁ¾ela pohromadÁ, jen mÁj zÁ™ejmÁ potÁ-Á¾e s prostatou, protoÁ¾e bÁhem hodiny si musela dvakrát odbÁhnout. Jinak ta hodina probÁhla celkem oÁekÁvanÁ, jen jsem si vÁjiml takovÁ½ jakoby ostrÁ¾itosti, nekoukÁjnÁ- do oÁÁ- pÁ™i hovoru a vzetÁ- vÁjÁ¾nÁ mejch lehouÁ•kejch, evidentnÁ srandovnÁ-ch, nadsÁjzek.

Nojo, pochopitelnÁ. Byla z Brna, teprve pÁj let v Praze, a to uÁ¾ jsem si kdysi dÁjvno vÁjiml i mockrÁjt ovÁÁ™mil, Á¾e MoravÁjci berou vÁjÁ¾nÁ ÁplnÁ vÁjechno, vÁ•etnÁ sebe samejch. NÁjak jim chybÁ- ten smysl pro srandu, pro dvojsmysl (nemyslim hned nÁjakou Á•uÁaÁ•inku). Asi tak, jako kdyÁ¾ v americejch filmech se kaÁ¾dÁj sranda musÁ- doprovodit okamÁ¾itým vysvÁtlenÁ-m "to si dÁlÁj legraci".

Ale nic. TÁ™eba bych bÁjbu Á•asem krapet vychoval.

JenomÁ¾e nevychovájm. Druhej den mi napsala, jak jsem skVÁj a bylo to se mnou bezva, ale Á¾e si uvÁdomila, Á¾e se vlastnÁ vÁbec seznÁjmit nemÁÁ¾e, je natolik vytÁ-Á¾enÁj vnouÁ•atama, Á¾e se jÁ- ani Á•asu nedostÁjvÁj. Jednou vÁtou jsem jÁ- odpovÁdÁl, Á¾e nechÁjpu, proÁ• se teda inzeruje, a uÁ¾ neodpovÁdÁla. JasnÁ, byla to vÁ½mluva, prostÁ jsem nezaujal.

PopravdÁ, ani ona mÁ zase nezaujala natolik, aby mi to snad, nedejBÁ¾e, pÁ™iÁjlo lÁ-to.

Co mi ale pÁ™iÁjlo safraporcky lÁ-to, to bylo tÁch, naprosto vyhozenejch, 160,- KÁ•, za kterÁ½ jsem vysrkal jedno malÁ½ nedobrÁ½ pivo. To kdybych ty prachy tady na Á½iÁ¾kovÁ hodil do kanÁjlu, vyÁjlo by to ÁplnÁ nastejno, jen bez cestovÁjnÁ- pÁ™ecpanejma tramvajema.

ProÁ•, probÁh, uplnÁ kaÁ¾dÁj bÁjba po ÁjedesÁjtce vÁ½slovnÁ prahne po setkÁjnÁ- jedinÁ "u dobrÁĚ kÁjvy"? A proÁ• mi pÁ™ipadÁj blbÁ½, navrhnout sejítÁ- se tÁ™eba jen na stanici, ke krÁjtkÁ½mu okouknutÁ- a nanejvejÁj ke krÁjtkÁ½mu projítÁ-? ProÁ• je mi hroznÁ trapnÁ½, tÁ™eba hned po spatÁmenÁ-, Á™Á-ct "sorry jako, mÁl jsem jinou pÁ™edstavu" a uÁjetÁ™it si

tak nejen prachy ale i zbytečn½ kecy?

No, to snad teda zkusim a¼

zase zjara nebo v IČt. Nebo taky vbec. Ono je to stejné, poka¼d½ naprt. Tak zas pÅt, uvidim.

Ale a¼ tak, i tak, do

pajzlu v centru Prahy, na mal½ pivo a ubryndanej koflíek kafe za 160,- Kč (= 20 velkejch akonch kozl, m) teda u¼ nikdy nikdo nedostane. NČE